

ĐỨC CHÚA TRỜI KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Chữ nghĩa chỉ là những khái niệm. Bạn phải trải qua những kinh nghiệm.

Thánh Augustine

Không Ai Như Ngài

Vào cuối thập niên 1980, phối cảnh của nhạc cơ đốc đã thay đổi khi nhóm nhạc Integrity Music đi tìm khắp thế giới để giới thiệu cho chúng ta tại Bắc Mỹ một loại nhạc thờ phượng từ các châu lục khác nhau. Gia đình tôi phấn khích đợi chờ băng cát-sét nhạc mới ra đời hàng tháng (vâng tôi hơi già) nên vẫn nghe băng cát-sét. Chúng tôi thích quay băng để nghe đi nghe lại chờ cho đến khi chồng tôi đi xa về nghe nữa, nên nhiều khi tiếng nhạc không trong lắm. Có một băng nhạc mà gia đình tôi rất thích: *Rejoice Africa*. Tôi có thể thấy đứa con trai thứ hai của tôi là Austin mặc chiếc áo Mickey Mouse đang cỡi con ngựa, ngâm nga những lời của bài hát.

Trong một bài hát, người hướng dẫn nhóm ngợi khen và thờ phượng ở Nam Phi nói một cách hăng hái những từ này, “Không ai như Ngài!”

Không chút do dự, đứa con trai ba tuổi của tôi cố gắng hết sức để lặp lại những lời tuyên bố của người hướng dẫn ban nhạc mỗi lần bài hát này được cho nghe lại.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Ngày nọ con tôi đến với tôi hỏi câu này.

“Mẹ ơi, sao không ai giống như Chúa cả?”

Tôi cố gắng hết sức giải thích rằng không phải là không ai *thích Chúa* mà là không ai *giống như Chúa*.

Duy chính Chúa không có nghĩa là chúng ta phục vụ một Đức Chúa Trời cô đơn hay nhàm chán. Cũng như nhóm từ “không ai đặt ngang hàng với Ngài” không có nghĩa là không ai muốn ngồi cùng với Ngài.

Đức Chúa Trời của chúng ta không phải ngồi chờ đó một cách thụ động. Ngài được muôn vật trông thấy và hiện giờ Ngài yên nghỉ trong chính công việc mà Ngài đã hoàn tất, vui mừng khi con cái Ngài hỏi Ngài kể câu chuyện.

Ngài cũng không phải là Đấng Cao Cả và Thánh Khiết đến độ không ai nhìn thấy được. Toàn bộ quá khứ, hiện tại và tương lai đều hòa quyện nhau đến độ Ngài nhìn thấy sự cuối cùng ngay từ lúc khởi đầu và bắt đầu các công việc một khi Ngài đã kết thúc.

Qua chúng ta Ngài muốn nhìn từ trong ra ngoài, không phải vì Ngài cần đôi mắt chúng ta mà vì chúng ta cần cái nhìn của Ngài.

Đức Chúa Trời Chí Cao mô tả một Đức Chúa Trời vượt trên mọi độ cao mà chúng ta hiểu tới. Tác giả thi thiên tràn ngập khái niệm này trong Thi thiên 96.

Hãy hát mừng Chúa một bài ca mới,
Cả thế gian hãy thổi giọng hòa ca.
Ca ngợi Chúa Hằng Hữu,
Chúc tụng Danh Thánh Ngài,
Ngày lại ngày tường thuật ân cứu độ,
Tuyên dương vinh quang Ngài giữa các nước,
Rao truyền công đức Chúa cho các dân.
Chúa Hằng Hữu thật vô cùng vĩ đại,
Phải kính sợ Ngài hơn mọi thánh thần,
Vì Chúa đáng tụng ca hơn tất cả.

Đức Chúa Trời Không Có Đối Thủ

Các thần của muôn dân chỉ là hình tượng,
Còn Chúa Hằng Hữu là Đấng Tạo Hóa
Vinh quang, năng lực tỏa ra trước Chúa,
Đền Ngài tuyệt mỹ, uy nghi.
Hãy dâng vinh quang, dũng lực cho Ngài,
Hỡi các chủng tộc, dân cư thế giới!
Hãy dâng lên Ngài vinh quang tuyệt đối!
Hãy đem tế lễ vào hành lang Ngài,
Hãy thờ phượng Chúa Hằng Hữu,
Trong ánh hào quang thánh đức,
Cả thế giới hãy run sợ trước mặt Ngài. (c.1-9)

Lặp lại nhiều lần, Kinh Thánh đưa ra câu hỏi, “Ai giống như Đấng Chí Cao?”

Đây không phải là câu hỏi tu từ đưa ra để suy gẫm. Mà đây là một cuộc tìm kiếm đòi hỏi câu trả lời: "Không ai cả!" Phản ứng của chúng ta đối với lời tuyên bố về vị thế độc tôn này đem chúng ta đến chỗ hoặc là tiếp nhận hoặc là khước từ những gì Đức Chúa Trời dành cho chúng ta. Bạn thấy đó, trước đó đã có người tưởng tượng hấn là Đấng Chí Cao. Đó chính là vị thiên sứ mà trợn vện về nhiều phương diện. Chúng ta biết hấn là sa-tan, nhưng trước đó hấn là Lucifer, sao mai sáng láng và thiên sứ trưởng đảm trách sự thờ phượng. Nó ngẩng xem vinh hiển của Chúa và đứng trong sự hiện diện thánh ở ngai trên trời. Ê-xê-chi-ên 28:12-17 mô tả hấn như thế này:

Con loài người, hãy đặt một bài ai ca về vua Ty-rơ và bảo vua rằng: ‘Chúa Hằng Hữu phán: Người khôn ngoan đẹp đẽ đến mức tuyệt điểm.

Người vốn ở trong Ê-đen, vườn của Thượng Đế. Người được trang sức đủ thứ ngọc quý: hồng ngọc, hoàng ngọc, kim cương, lục ngọc thạch, mã não, ngọc thạch anh, ngọc lam, xích ngọc và ngọc lục bảo. Tất cả đều cẩn trên vàng ròng và được ban cho người trong ngày người được sáng tạo. Ta bổ nhiệm người làm thiên sứ hộ vệ. Người được tự do ra vào núi thánh của Thượng Đế và đi lại giữa các viên ngọc tinh

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

ròng như lửa. Từ khi được sáng tạo, người làm việc gì cũng toàn hảo cả, cho đến ngày điều ác bị phát giác trong lòng người. Vì người giàu quá nên lòng đầy hung ác bạo tàn và người phạm tội nặng. Vì thế, Ta vất người ra ngoài núi thánh của Thượng Đế như một phạm nhân. Nay thiên sứ hộ vệ kia, Ta diệt người giữa các viên ngọc tinh ròng như lửa. Lòng người đầy kiêu ngạo vì sắc đẹp người; người lạm dụng khôn ngoan để làm cho mình lộng lẫy.

Chúa tạo dựng hấn trong vinh quang, đầy khôn ngoan và trọn vẹn cả về hình thức lẫn chức năng. Lúc đó sự thờ phượng phải quay sang một hình thức thấp kém hơn. Có lẽ nó giảm tới mức là ngưỡng mộ. Cách hấn phạm tội thì không rõ, nhưng chúng ta biết tạo vật khôn ngoan và rục rỏ này bắt đầu xem Đấng Tạo Hóa là đối thủ. Trong chiều kích của sự thờ phượng, có một sự ngâm hiểu rằng ngoài Chúa ra, bạn không là gì cả. Ê-sai mô tả sự sa ngã của hấn theo cách này:

Hỡi Sao Mai sáng rực, sao người từ trời ngã xuống?

Hỡi kẻ đã chinh phục các nước, người bị đốn ngã cách kinh hoàng, nằm sóng sượt dưới đất. Người tự bảo trong lòng: “Ta sẽ lên trời. Ta sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Thượng Đế. Ta sẽ lên cao hơn các đám mây: Ta sẽ như Đấng Chí Cao. (Ê-sai 14:12-14)

Hấn không thể làm mình giống Đấng Chí Cao . . . hấn chỉ có thể phá hoại chính hấn, và Lucifer, sao mai sáng láng trở thành satan, kẻ lừa dối. Việc phá hoại này bắt đầu trong lòng hấn. Hấn bắt đầu trong sự trọn vẹn nhưng kết thúc lại sai lầm. Chúng ta sai lầm và bất toàn từ lúc lọt lòng, và trong Chúa Cứu Thế chúng ta được làm trở nên đầy đủ và trọn vẹn qua sự tái sinh. Sự kiêu ngạo khuyến khích sự thờ phượng cái tôi, trong khi đó sự hạ mình phế truất cái tôi ích kỷ của sự kiêu ngạo. Khi Ê-sai thấy Chúa, ông thấy mình không ra gì.

Thấy thế, tôi kêu than: “Chết tôi rồi! Đời tôi phải

chấm dứt vì tôi là người có miệng lưỡi ô uế, sống giữa một dân tộc cũng có miệng lưỡi ô uế gian ngoa! Thế mà tôi dám nhìn Vua là Chúa Hằng Hữu Toàn Năng.”
(Ê-sai 6:5)

Việc thấy mình không ra gì mang đến sự cung ứng, và một trong những viên than lửa hồng mà Lu-ci-phe đã sống trong đó đã hạ Ê-sai xuống.

Lúc ấy, một thiên thần bay đến, tay cầm than lửa hồng vừa dùng kẽm gấp ở bàn thờ, đặt ngay trên môi tôi và bảo: “Này! Lửa này đã chạm môi người nên lỗi người được tha, tội người được xóa rồi.” (Ê-sai 6:6-7)

Khi chúng ta tìm kiếm Ngài, chúng ta sẽ gặp Ngài. Với khả thi này chúng ta thờ phượng và tuyên bố một mình Ngài là thánh khiết, là tốt lành, là đường đi, là chân lí và là sự sống. Một mình Ngài là Đức Chúa Trời Chí Cao.

Chính sự hiện hữu của Đức Chúa Trời chúng ta là chưa có tiền lệ; Ngài không có tiền lệ hoặc không có điểm dừng. Có không ai trước Ngài. Đức Chúa Trời chúng ta không có tiến hóa. Đức Chúa Trời chúng ta đã có, hiện có và còn đến. Cũng như chúng ta học biết chúng ta là độc đáo, Đức Chúa Trời chúng ta khởi đầu sự độc đáo.

Trước Ngài không có thần nào. Đó là lí do chúng ta không nên có thần nào khác trước mặt Chúa. Dù Đức Chúa Trời chúng ta là vô hình, sự hiện hữu của Ngài là không thể chối bỏ. Sách Rô-ma khẳng định:

Vì sự thật về Thượng Đế đã được giải bày cho họ, chính Thượng Đế đã tỏ cho họ biết. Từ khi sáng tạo trời đất, những đặc tính vô hình của Thượng Đế - tức là quyền năng vô tận và bản tính thần linh - đã hiển nhiên trước mắt mọi người, ai cũng có thể nhận thấy nhờ những vật hữu hình, nên họ không còn lý do chữa tội. (Rô-ma 1:19-20)

Bản dịch Phổ Thông dịch thế này:

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Thượng Đế nổi giận, vì những gì họ cần biết về Thượng Đế thì đã trình bày rõ ràng cho họ. Chính Thượng Đế đã phơi bày những điều ấy ra cho họ. Có nhiều điều về Thượng Đế mà con người không thể thấy-chẳng hạn như quyền năng vô hạn và thiên tính của Ngài. Nhưng từ thuở tạo thiên lập địa, hai đặc tính này đều sờ sờ ra đó và ai cũng hiểu được. Cho nên họ không có lý do gì để bào chữa về những việc làm xấu xa của mình.

Tất cả cõi tạo vật khẳng định thực tại về Đấng Tạo Hóa, nhưng để định nghĩa Đức Chúa Trời thì lại là một chuyện khác. Hy vọng của tôi là chương này sẽ thức tỉnh tâm linh bạn kết nối với Ngài nhiều hơn.

Chúng ta đã xác định rằng chúng ta là những người con gái không có đối thủ vì Cha Thiên Thượng yêu chúng ta mà không có đối thủ. Để kết nối với danh tánh được Chúa ban cho ở cấp độ sâu nhiệm hơn, điều bắt buộc là bạn phải thật sự hiểu điều gì liên hệ đến sự mặc lấy quyền năng của Chúa. Nào chúng ta hãy mở rộng hiểu biết của chúng ta về Đức Chúa Trời không có đối thủ của chúng ta là ai. Từ điển *Merriam-Webster* định nghĩa Đức Chúa Trời là “Hữu Thể trọn vẹn trong quyền năng, khôn ngoan và tốt đẹp, được tôn thờ như là Chúa, Đấng Tạo Hóa và Đấng cai trị toàn vũ trụ.”

Bạn sẽ nghĩ định nghĩa này là đầy đủ và bao quát, nhưng đây mới chỉ là khởi đầu. Do gặp vấn đề về chọn từ ngữ và thuật ngữ nên chúng ta không làm gì khác hơn là giải thích một cách giới hạn về một Đấng Vô Hạn. Làm sao chúng ta có thể tìm đủ từ ngữ để mô tả một khái niệm mà chúng ta không đủ lời để nói.

Đức Chúa Trời vượt trên mọi định nghĩa.

Để định nghĩa một điều gì đó, bạn phải nắm bắt được thực chất của những từ ngữ dùng để mô tả chủ đề của bạn. Vượt ra ngoài giới hạn ngôn ngữ của chúng ta, Đức Chúa Trời bất chấp những giới hạn này.

Thôi được. Hãy quên định nghĩa đi. Còn mô tả thì sao? Một lần nữa, không thể mô tả được. Làm sao chúng ta làm sáng tỏ một khái niệm mơ hồ khi chúng ta bị che mắt bởi ánh sáng không thể đến gần?

Ngài sẽ được tôn làm Vua các vua, Chúa các chúa trong thời kỳ Thượng Đế đã định. Thượng Đế là Đấng Chủ Tể duy nhất, được chúc tụng đời đời. Chỉ một mình Ngài không bao giờ chết, ở trong cõi sáng láng không ai đến gần được. Không một người nào thấy Ngài, cũng không ai có thể thấy được: cầu xin vinh dự và quyền năng đời đời đều quy về Ngài. (1 Ti 6:15-16)

Nếu mắt chúng ta không thể nhìn thấy vẻ ngoài của Đức Chúa Trời thì làm sao chúng ta hiểu hết sự kì diệu của Ngài? Từ ngữ của chúng ta không thể diễn tả hết và chúng ta sẽ vang vọng lại những lời của Gióp sau khi Đức Chúa Trời xuất hiện trong cơn gió lốc đầy kinh ngạc: “Trước kia tai con chỉ nghe nói về Chúa, nhưng bây giờ, con được thấy Ngài tận mắt. Vì vậy, con ghê tởm bản thân con, và xin ăn năn trong tro bụi!” (Gióp 42:5-6).

Tôi thích cách mà bản dịch khác lột tả những câu này:

Trước kia, con chỉ được biết về Ngài nhờ người ta nói lại, nhưng giờ đây, chính mắt con chứng kiến. Vì thế, điều đã nói ra, con xin rút lại, trong tro bụi, con sấp mình thống hối ăn năn.

Khả thị này về Đức Chúa Trời đánh thức lòng khao khát của ông Gióp. Nhiều người trong chúng ta chỉ thỏa mãn với khả thị về Đức Chúa Trời được mô tả như “những miếng bánh vụn vặt.” Chúng ta thỏa mãn với việc nghe những bài giảng, mở podcast, tìm lượt “like” trên Facebook và đăng trên Instagram và xem lại cách người ta sống. Không có gì sai với chuyện này, nhưng khi sánh với bữa tiệc mà Chúa dọn cho bạn, nó chỉ là những “miếng bánh vụn.” Sự thật thì Chúa muốn bạn nuôi mình bằng sự thành tín của Ngài. Tôi muốn khơi dậy cơn thèm khát của bạn, vì có sự khác nhau

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

lớn giữa việc nói về Đức Chúa Trời và việc lắng nghe một Đức Chúa Trời Đấng nói chuyện với bạn.

Tôi biết có những người nói chúng ta phục vụ một Đức Chúa Trời Đấng không còn phán nữa. Nhưng lí luận như thế sỉ nhục chính bản chất của Ngài. Ngay cả Ngài chọn im lặng, những biểu lộ của các tạo vật của Ngài trở thành tiếng nói của Ngài. Ngài sai Thánh Linh để an ủi và cố vấn chúng ta. Khi chúng ta đọc Kinh Thánh, ấy là chính Đức Thánh Linh dạy dỗ và dẫn dắt chúng ta vào mọi lẽ thật. Đức Chúa Trời không phải là một thần tượng câm điếc. Đức Chúa Trời không phải là Người Cha lắng nghe mà không phản ứng gì. Nếu chúng ta không hiểu sự mầu nhiệm về một Đức Chúa Trời là ai, chúng ta không biết cách đến gần Ngài. Có nhiều cách Chúa phán đó là qua Lời Ngài, tạo vật của Ngài, tôi tớ của Ngài, qua khả tượng và chiêm bao và qua các thành viên trong hội thánh Ngài. Tôi cầu nguyện và tin rằng Ngài sẽ phán với bạn qua những trang sách này. Đức Chúa Trời vẫn còn phán liên tục. Vấn đề là chúng ta có lắng nghe Ngài hay giới hạn Ngài? Điều quan trọng là chúng ta nắm bắt Đức Chúa Trời là Đấng không thể sánh được, Đấng kì diệu vô hạn và tin rằng Ngài muốn thông công với chúng ta một cách cá nhân.

Nhà thần học xuất chúng Thomas Aquinas đã để cả đời viết về Đức Chúa Trời. Vừa là một linh mục vừa là một triết gia, ông cật lực làm việc để so sánh những khám phá khoa học với hiểu biết của ông về Đấng Tạo Hóa. Tuy nhiên, ba tháng trước khi ông qua đời, Aquinas thấy một khả tượng về cõi đời đời, và sự kinh khiếp đó đã khiến ông mô tả những lời cuối cùng này ngoài những điều mà ông đã viết. Aquinas tuyên bố:

Sự kết thúc công việc của tôi đã đến. Tất cả những gì tôi viết dường như chỉ là “rơm rạ” sau khi Chúa khả thị cho tôi nhiều điều.

Nhưng đây chính là con người đã nghiên cứu kỹ càng và đã viết rất nhiều sách để tuyên bố sự vinh hiển của Đức

Chúa Trời và sự lạ lùng của hội thánh. Ông cũng sống trong một thời đại khác với thời đại của chúng ta. Thời của ông người ta nói từ nào là có ý nghĩa từ đó và chọn lọc rất kỹ càng. Lúc đó cơ hội để đọc và viết là đặc quyền chỉ dành cho giới giàu có, giới hoàng gia hay giới tu sĩ. Thomas Aquinas là một người chọn lựa từ ngữ rất kỹ càng, nhưng ông lại chọn từ “rơm rạ” để mô tả tác phẩm của ông. Rơm rạ thường dùng để mô tả những thứ không giá trị. Rơm rạ từ lúa mì, mà phần lớn người ta dùng để cho súc vật ăn và làm phân bón cho cây cối. Về thực chất, ông nói rằng những tác phẩm ông viết về cuộc đời ông đáng nên bị súc vật hay người ta đạp dưới chân.

Đây là một sự phân tích thích hợp nhất mà ông rút ra được giữa các tác phẩm của ông viết về Đức Chúa Trời và thực tại về Đức Chúa Trời mà Chúa đã khải thị cho ông. Nên có thể nói hai câu nói trên của ông có ý nghĩa hơn các trang sách mà ông đã cật lực hơn hai thập niên để viết. Những từ ngữ này được thu dệt bởi sự khiêm nhường và kinh ngạc, vì Aquinas kinh nghiệm những gì mà Augustine đã tuyên bố một thiên niên kỷ trước đó: "Đức Chúa Trời được biết rõ nhất khi không biết Ngài."

Khải thị về Đức Chúa Trời bắt đầu khi chúng ta nhìn nhận rằng chúng ta thật ra chưa biết Ngài gì cả. Mỗi định nghĩa chúng ta đưa ra được liệt kê theo nhận thức và phạm trù của con người. Chúng ta có thể ví sánh khả năng của chúng ta thấu hiểu Đức Chúa Trời là ai với việc một đứa bé bập bẹ mô tả về người mẹ của nó. Trong cái vũ trụ bao la bát ngát này, chỗ ở của con người chỉ là một phần nhỏ của cõi tạo vật. Như thế là chúng ta đứng trên cát để cố gắng mô tả sự bao ra của đại dương và độ sâu của nó.

Đức Chúa Trời của chúng ta là ai?

Nhưng Cha Thiên Thượng muốn chúng ta đến gần để biết Ngài rõ hơn, để kinh nghiệm sự hiện diện của Ngài và học nghe tiếng Ngài. Cũng giống như biết về lửa là một chuyện còn kinh nghiệm ánh sáng, hơi ấm và cái nóng của nó là một chuyện khác thì cũng vậy Đức Chúa Trời mời chúng ta biết Ngài, không chỉ biết về Ngài. Đây là vài điều chúng ta biết về Đức Chúa Trời với sự chắc chắn hoàn toàn vì đây là cách Ngài giới thiệu chính Ngài suốt cả Kinh Thánh:

Ta là . . . một. Phục 6:4; Mác 12:29; Ga 3:20; 1 Ti 2:5; Gia 2:19

Ta là . . . An-pha và Ô-mê-ga. Khải 1:8; 21:6; 22:13

Ta là . . . Đấng Tự Hữu. Xuất 3:14

Ta là . . . từ đời đời đến đời đời. 1 Sử 16:36

Ta là . . . tác giả và Đấng hoàn thành đức tin. Hê 12:2

Ta là . . . Đấng dựng nên trời và đất. Sáng 1:1

Ta là . . . Đấng có thể. Mat 3:9

Ta là . . . tình yêu thương. 1 Gi 4:7-8,16

Ta là . . . tốt lành. Mác 10:18; Lu 18:19; 1 Ti 4:4

Ta là . . . Đấng ở giữa các người. Phục 6:15; Lu 17:21; 1 Cô 14:25

Ta là . . . chân lí và sự thật. Gi 3:33

Ta là . . . Đấng chữa lành người. Xuất 15:26

Ta là . . . Thần Linh. Gi 4:24

Ta là . . . Cha. Gi 6:46; Phi 2:11

Ta là . . . Đấng được vinh hiển nơi Con. Gi 13:31

Ta là . . . nhân chứng của người. Rô 1:9; Phi 1:8; 1 Tê 2:5

Ta là . . . Đấng bày tỏ. Rô 1:17

Ta là . . . Đấng ở về phía người. Rô 8:31.

Ta là . . . Đấng trên tất cả. Rô 9:5; Êph 4:6

Đức Chúa Trời Không Có Đối Thủ

- Ta là . . . Đáng thương xót. Phục 4:31; Rô 12:1
- Ta là . . . Đáng thành tín. 1 Cô 1:9; 10:13; 2 Cô 1:18
- Ta là . . . Đáng khôn ngoan hơn con người. 1 Cô 1:25
- Ta không phải là . . . tác giả của sự lộn xộn. 1 Cô 14:33
- Ta là . . . tác giả của sự bình an. 1 Cô 14:33
- Ta là . . . sự đầy đủ của các người. 2 Cô 3:5
- Ta là . . . Đáng hay ban ơn và rộng lượng. Xuất 34; Nê 1:3
- Ta là . . . Đáng chậm nóng giận. Giô 2:13; Na 1:3
- Ta là . . . Đáng được tôn lên rất cao. Phi 2:9
- Ta là . . . Đáng làm việc trong người. Phi 2:13
- Ta là . . . Đáng không thấy được. Cô 1:15
- Ta là . . . Đức Chúa Trời đang đến. Cô 3:6
- Ta là . . . Đáng phán xét công chính. 2 Tê 1:5
- Ta là . . . Đáng Cứu Độ mọi người. 1 Tì 2:3; 4:10
- Ta là . . . Đáng không bị ràng buộc. 2 Tì 2:9
- Ta là . . . Đáng kiến thiết mọi sự. Hê 3:4
- Ta là . . . Đáng công bằng. Hê 6:10
- Ta là . . . Đáng sống. Hê 10:31
- Ta là . . . đám lửa hay thiêu đốt. Phục 4:24; Hê 12:29
- Ta là . . . ánh sáng. 1 Gi 1:5
- Ta là . . . Đáng lớn hơn tám lòng các người. 1 Gi 3:20
- Ta là . . . Đáng đã có, hiện có và còn đến. Khải 1:8
- Ta là . . . Đáng thánh. Khải 4:8
- Ta là . . . Đáng toàn năng. Khải 11:17
- Ta là . . . sức mạnh của người. Xuất 15:2
- Ta là . . . bài ca của người. Xuất 15:2
- Ta là . . . Đáng hay ghen tương. Xuất 34:14; Phục 4:24
- Ta . . . không phải là con người. Dân 23:19; Ô-sê 11:9

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Ta là . . . Đức Chúa Trời của các thần và Chúa của các chúa. Phục 10:17

Ta là . . . Đấng vĩ đại, quyền năng và đáng kính. Phục 10:17

Ta là . . . sự ca ngợi của người. Phục 10:21

Ta . . . ở với người trong cuộc chiến. Phục 20:4

Ta là . . . chiến sỹ. Xuất 15:3

Ta là . . . nơi ngự của người. Phục 33:27

Ta là . . . vàng đá và nơi ẩn náu của người. 2 Sa 22:32-33

Ta là . . . Đức Chúa Trời duy nhất. Phục 4:32,35;1 Vua 8:60

Và đây chưa phải là danh sách đầy đủ! Tôi mời bạn hãy khám phá một một danh xưng này, nhưng trong chương này tôi muốn tập trung vào ba điểm. Điều trước tiên tôi muốn bàn đến là khái niệm Đức Chúa Trời có một.

Đức Chúa Trời Có Một

Toàn dân Y-sơ-ra-ên hãy nghe đây! CHÚA, Đức Chúa Trời của chúng ta là CHÚA có một không hai. Phải hết lòng, hết linh hồn, hết sức yêu kính CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em. (Phục 6:4-5)

Đừng hiểu lầm tên gọi "có một không hai" nghĩa là Đức Chúa Trời chúng ta đặt lên đầu trong cuộc tranh tài của các thần ở vũ trụ này. Nói đến "có một không hai" không nói về giá trị con số về Đức Chúa Trời mà xếp hạng Đức Chúa Trời là Đấng có một không hai. Một nghĩa là không có ai khác. Có không thần nào số hai, số ba hay số bốn. Một mình Ngài xứng đáng, vì một mình Ngài là Đức Chúa Trời. Điều này liên hệ với những gì Chúa Giê-su phán đó chính là đại mạng lệnh:

Đức Chúa Trời Không Có Đối Thủ


Chúa Giê-xu đáp: “Phải yêu thương Thượng Đế với cả tấm lòng, linh hồn và trí óc! Đó là điều răn thứ nhất và quan trọng nhất. (Mat 22:37-38)

Tình yêu của chúng ta đối với Chúa phải là một sự biểu lộ của tấm lòng, linh hồn và tâm trí với một mục đích và với sự hiệp một. Một mình Đức Chúa Trời là trung tâm điểm của sự tập trung của chúng ta và là Đấng duy nhất đáng cho chúng ta thờ phượng. Đức Chúa Trời hiểu rằng chúng ta không làm gì tốt đẹp với tấm lòng bị chia cắt, và Ngài không dung túng bất cứ thần đối thủ nào, nên điều này rất rõ ràng. Mạng lệnh này không phải vì Đức Chúa Trời bất an về vị thế của Ngài với chúng ta mà là để bảo vệ chúng ta và để chúng ta không bị chệch hướng và dẫn dụ sai lạc.

Đây có thể là một đoạn Kinh Thánh gây bối rối trong thời đại chúng ta khi mà không ít người tuyên bố mình là người thờ các thần khác. Chúng ta có khuynh hướng cúi lạy các thần tượng do con người làm nên thay vì thờ các vị thần có tên gọi thời xa xưa. Ngay từ đầu, Đức Chúa Trời cảnh báo con cái Ngài:

Không được làm thần tượng, cũng không được thờ tượng chạm, trụ thờ hay tượng đá, vì Ta là Chúa Hằng Hữu, Thượng Đế của các người. (Lê 26:1)

Phần lớn trong chúng ta không dựng trụ thờ hay hình tượng làm bằng đá trong nhà hay ở sân vườn của chúng ta, nhưng điều đó không có nghĩa là chúng ta không có chất chứa hình tượng trong lòng chúng ta. Một hình tượng là bất cứ điều gì bạn dồn hết nỗ lực vào hay bạn hút sức mạnh từ đó. Đó là chỗ bạn nhận sự sống. Nó cũng có thể là chỗ mà bạn tìm nơi trú thân. Hình tượng có thể là từ những món ăn cho đến bạn bè quen biết. Nếu bạn xem lại danh sách đó với Đức Chúa Trời thì bạn biết Ngài là sức mạnh, là sự sống và là nơi trú ẩn của chúng ta. Không người nào, không mối quan hệ nào,



Một hình tượng là bất cứ điều gì bạn dồn hết nỗ lực vào hay bạn hút sức mạnh từ đó.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

tổ chức nào hay vật nào có quyền trên bạn, ngoại trừ Đức Chúa Trời.

Đối với một số người trong chúng ta, cảm giác của chúng ta là một thần tượng. Nếu chúng ta cảm thấy đẹp, chúng ta tin rằng mình đẹp. Nếu chúng ta cảm thấy tốt, chúng ta tin rằng chúng ta tốt. Nếu chúng ta sống bởi cảm xúc mà thôi, họ sẽ nói dối với chúng ta và chẳng mấy chốc chúng ta sẽ bị dẫn dụ đi sai lạc.

Sự thật là bạn đẹp vì Đức Chúa Trời lấy sự cứu rỗi trang sức cho người khiêm nhường (Thi 149:4). Bạn đẹp vì Chúa khiến mọi sự đẹp theo thời điểm của nó (Truyện đạo 3:11). Đừng cho phép những hình tượng ngu xuẩn và những nhà tạc tượng ở thế gian này cho là đẹp góp ý cho cuộc đời bạn khi mà Đức Chúa Trời đã nói sự chúc phước cho cuộc đời bạn rồi! Đa-vít một chiến sỹ thờ phượng đã mô tả những kẻ thờ lạy thần tượng theo cách này:

Còn thần chúng nó bằng bạc vàng,
Chế tạo do bàn tay loài người;
Có miệng không nói năng,
Và mắt không thấy đàng,
Tai xa lạ âm thanh,
Mũi nào biết hôi tanh,
Tay lạnh lòng vô giác,
Chân bất động khô cằn,
Họng im lìm cứng ngắt.
Người chế ra hình tượng,
Và người thờ tà thần

Đều giống như hình tượng. (Thi 115:4-8)

Câu nói “Người chế ra thần tượng đều giống như hình tượng” nghĩa là gì? Khi bạn đề cao một vật gì đó là con người, bạn sẽ giới hạn tới mức mà con người làm ra. Thần tượng là có hình thể nhưng không hoạt động được. Nó có vẻ như sống nhưng không có quyền năng ban sự sống cho người khác. Do đó, những kẻ thờ lạy thần tượng bóp nghẹt

các giác quan mà Thượng Đế ban cho, đánh mất tiếng nói của họ và đánh mất sự tự do đi lại. Khi bạn thờ phượng Đức Chúa Trời, bạn được biến hóa theo ảnh tượng của Ngài từ vinh hiển đến hiển vinh. Vì không có ai giống Đức Chúa Trời chúng ta, không có cách nào hay hơn để khai thác những gì độc đáo trong bạn hơn là đeo đuổi Ngài. Bạn có thể học hỏi những người khác nhưng không bao giờ thờ lạy con người.

Đức Chúa Trời là An-pha và Ô-mê-ga

Lẽ thật thứ hai là Đức Chúa Trời từ đời đời đến đời đời, hay nói cách khác Ngài là An-pha và Ô-mê-ga. An-pha và Ô-mê-ga là mẫu tự đầu tiên và cuối cùng của mẫu tự Hy-lạp. Khi các mẫu tự được ghi kèm trong mạch văn này, nó tiêu biểu cho tất cả mọi vật từ đầu đến cuối. *An-pha* nghĩa là “từ sáng thế, từ sơ khai, từ lúc phát sinh, từ lúc khai sinh lập địa.” Còn đối với *Ô-mê-ga*, định nghĩa không rõ ràng, nhưng nó có nghĩa là “điểm cuối cùng, điểm tốt cùng.” Có lẽ định nghĩa *Ô-mê-ga* rất mơ hồ vì chúng ta là con người quen thuộc với quá khứ thay vì tương lai. Đây chính là lí do chúng ta cần đến gần Đức Chúa Trời để lắng nghe lời khuyên của Ngài. Một mình Ngài vượt ra ngoài tất cả những gì mà chúng ta biết là thời gian. Không ai giống như Đức Chúa Trời. Tiên tri Ê-sai cho chúng ta biết:

Ta tuyên bố sự cuối cùng từ buổi ban đầu, Ta tuyên bố từ thời cổ đại những việc chưa xảy ra. Ta phán: Mục đích của Ta sẽ đứng vững, Ta sẽ làm tất cả những gì Ta đẹp ý. (Ê-sai 46:9-10)

Và Bản Diễn Ý dịch thế này:

Đừng quên bao nhiêu lần Ta báo trước việc tương lai cho các người biết. Vì Ta là Chân Thần duy nhất, không có Chân Thần nào khác ngoài Ta. Ai có thể báo trước việc tương lai như Ta? Tất cả các lời tiên tri của Ta đều ứng nghiệm một trăm phần trăm vì Ta làm mọi điều Ta muốn.

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Đức Chúa Trời tuyên bố sự cuối cùng ngay từ lúc khởi đầu. Ngài tuyên bố Ô-mê-ga khi Ngài chỉ viết An-pha. Chúng ta được mời hãy nhìn lại và xem sự thánh tín của Ngài. Ngài biết mỗi một ngày sẽ kết thúc như thế nào khi trời mới bình minh.

Bao lần Ta báo trước cho các người việc tương lai. Lời Ta đã công bố thành linh hiện thực đúng như Ta nói.
(Ê-sai 48:3)

Mọi việc đã xong và kết thúc. Ngài không bỏ sót lại điều gì mà không làm xong. Ngài sẽ không bị chao đảo để mà đổi ý hay rút lui. *Chúa Giê-su là câu trả lời cuối cùng của Ngài.*

Ta đã bảo các người từ xưa, trước khi việc xảy ra một thời gian rất dài, để các người khỏi quy công cho các thần tượng, tượng chạm và tượng đúc của các người. Các người đã nghe Ta báo trước và đã thấy lời Ta ứng nghiệm, nhưng các người vẫn ngoan cố không chịu nhìn nhận sự thật. Từ đây, Ta sẽ cho các người nghe những điều mới lạ, những việc bí mật, mà các người chưa biết. Ta mới làm những việc ấy, không phải từ thời xưa, để các người đừng nói: ‘ồ, chuyện cũ, biết rồi!’ (Ê-sai 48:5-7)

Đức Chúa Trời bảo chúng ta ngay từ đầu để rồi chúng ta không tin tưởng loài người hay vật gì làm cho chúng ta thất vọng hay thất bại. Sao chúng ta không nói về những gì Ngài đã làm thay vì nói những gì chúng ta đã làm? Sao chúng ta không làm quen với những gì Đấng Tạo Hóa tiên đoán thay vì tin những lời tiên tri của tạo vật?

Đức Chúa Trời nói tiếp:

Ta mới làm những việc ấy, không phải từ thời xưa, để các người đừng nói: ‘ồ, chuyện cũ, biết rồi!’ (Ê-sai 48:7)

Đây là vấn đề . . .

Đức Chúa Trời tuyên bố sự cuối cùng ngay từ lúc khởi đầu.

Trong Đấng Cứu Thế, Chúa yêu chúng ta trước khi chúng ta yêu Ngài, chụp lấy chúng ta trước khi chúng ta ngã quỵ, tha thứ chúng ta trước khi chúng ta cầu xin, mặt lấy chúng ta sự công chính trước khi chúng ta nhận ra chúng ta trần truồng, và tẩy sạch chúng ta trước khi chúng ta nhận ra sự ô uế.

Đức Chúa Trời kêu gọi những kẻ trước đây là kẻ thù, là kẻ xa lạ trở thành chính con cái và bạn hữu của Ngài. Và viết câu chuyện về cuộc đời chúng ta trước khi chúng ta thở hơi thở đầu đời.

Tôi thách thức bạn hãy nhìn thấy Đức Chúa Trời không thể sánh bằng vì Ngài thật sự là vậy và bắt đầu bắt chước Cha Thiên Thượng như con cái yêu dấu của Ngài.

Đức Chúa Trời là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu

Kế đến, tôi muốn bàn đến Đấng Tự Hữu Hằng Hữu. Xuất Hành 3:13-14 nói:

Mai-sen hỏi lại: “Khi con đến nói với dân Y-sơ-ra-ên: ‘Thượng Đế của tổ tiên chúng ta sai tôi đến với anh em,’ nếu họ hỏi: ‘Tên Ngài là gì?’ Thì con sẽ trả lời thế nào?” “Ta là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu,” Thượng Đế đáp, “Đấng Tự Hữu đã sai con.”

Tôi đảm bảo rằng Môi-se chắc hẳn đã suy nghĩ, Danh này có nghĩa gì? Hãy tưởng tượng gặp ai đó và khi bạn hỏi tên của họ, họ sẽ trả lời, “Tên tôi là Tự Hữu.” Và khi được hỏi để làm sáng tỏ thêm, họ chỉ trả lời đơn giản là, “Tôi tự hữu hằng hữu.” Bạn sẽ bối rối và đúng như vậy. Hãy suy nghĩ về cuộc nói chuyện sẽ diễn ra như thế nào: “Chào, anh khỏe không, anh Hằng Hữu?” Bạn dường như nói chuyện với họ đang khi bạn tập trung vào mình. Chắc chắn tôi sẽ không nói “Tôi là tự hữu.” Chúng ta sẽ mô tả chính xác hơn “Tôi hiện hữu vì Ngài hiện hữu.”

Đức Chúa Trời là Đấng Tự Hữu. Đức Chúa Trời hiện hữu vì Đức Chúa Trời hiện hữu. Tôi không hiện hữu vì tôi

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

hiện hữu hoặc vì cha mẹ tôi kết hợp với nhau. Nói cho cùng, tôi hiện hữu vì Đức Chúa Trời hiện hữu. Ngài là Đấng Tạo Hóa của mọi thần linh sống động.

Vì Ngài là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu, tôi có thể nói tôi ở trong Chúa Cứu Thế là Đấng Tự Hữu. Tôi nghĩ chúng ta chưa thật sự hiểu những từ này có quyền năng thế nào, vì nếu chúng ta hiểu, chúng ta sẽ sống với một sự thức tỉnh khác. Thế gian cố nói cho chúng ta biết Đức Chúa Trời là ai, nhưng cuối cùng Ngài được bày tỏ trong Con Ngài. Đức Chúa Trời muốn bày tỏ chính Ngài qua Con Ngài và tiếp theo là bày tỏ cho bạn. Ngày nọ Chúa Giê-su tìm cách giúp các môn đồ hiểu được ý nghĩa này bằng cách hỏi thăm dò họ trong Ma-thi-ơ 16:13-18.

Khi đến thành Sê-sa-rê Phi-líp, Chúa hỏi các môn đệ: “Người ta nói Ta là ai? Các môn đệ đáp: “Thưa, có người nói Thầy là Giăng Báp-tít, người khác cho là Ê-li, người lại bảo là Giê-rê-mi hoặc một nhà tiên tri khác.” Chúa lại hỏi: “Các con biết Ta là ai không?” Si-môn Phê-rô thưa: “Thầy là Chúa Cứu Thế, Con Thượng Đế hằng sống!” Chúa Giê-xu khen: “Si-môn, con Giô-na, Thượng Đế ban phúc cho con! Vì chính Cha Ta trên trời đã tiết lộ cho con biết sự thật đó, chứ không phải loài người. “Con là Phê-rô, nghĩa là đá.”

Bạn có nghe điều này không? Khi chúng ta có khả thi về Chúa Giê-su thật sự là ai thì chúng ta ở trong vị trí để nghe biết chúng ta là ai. Si-môn thật sự là Phi-e-rô. Ông không phải lúc nào cũng là một tay đánh cá để cảm xúc xui khiến. Ông sẽ là một nhà lãnh đạo được Thánh Linh dẫn dắt và là một viên đá. Tôi có thể cảm nhận sự phấn khích của Chúa Giê-su khi Ngài nói tiếp trong Ma-thi-ơ 16:18-19.

Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta trên vầng đá này, quyền lực của Địa ngục không thắng nổi Hội thánh đó. Ta sẽ trao chìa khoá Nước Trời cho con, của nào con đóng dưới đất, cũng sẽ đóng lại trên trời, của nào con mở dưới đất, cũng sẽ mở ra trên trời!”

Khi bạn biết bạn là ai . . . bạn biết điều gì dành sẵn cho bạn. Danh tính của hội thánh và việc tiếp cận được sự cung ứng của thiên đàng thay đều gắn chắc vào khả thi của hội thánh về Chúa Cứu Thế. Khi chúng ta biết Lời Chúa, chúng ta cầu nguyện theo Lời Chúa và thiên đàng vang vọng chữ “được” và “amen”.

Bạn gọi Chúa Giê-su là gì?

Nhận thức của bạn về Đức Chúa Trời sẽ phản chiếu trong bạn. Những nhận thức về Đức Chúa Trời cuối cùng sẽ phản chiếu trong đời sống mà bạn sống và trong những lựa chọn mà bạn đưa ra. Một trong những cách Đức Chúa Trời được bày tỏ trong đời sống chúng ta là qua việc mà chúng ta gọi Chúa Giê-su. Nếu chúng ta

gọi Chúa là Giê-su. Nếu chúng ta gọi Chúa Giê-su là giáo sư tốt đẹp, Ngài sẽ dạy dỗ chúng ta. Nếu chúng ta gọi Ngài là Đấng Cố Vấn khôn ngoan, Ngài sẽ thông ban sự khôn ngoan. Người Hồi giáo gọi Chúa vừa là một tiên tri vừa là Đấng chữa bệnh. Nói cách riêng biệt thì những tên gọi này chỉ là những “miếng bánh vụn”. Nhưng khi Chúa Giê-su được gọi bằng chính tên là Đấng Cứu Thế, Con của Đức Chúa Trời hằng sống thì có một khả thi về Chúa Giê-su ở trong bạn. Sách Giảng thứ nhất cho chúng ta biết:

Ai xưng nhận rằng Đức Chúa Giê-su là Con Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời ở trong người ấy và người ấy ở trong Đức Chúa Trời. Chúng ta đã biết và đã tin tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta. Đức Chúa Trời là tình yêu; ai ở trong tình yêu là ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở trong người ấy. Đây là lý do tại sao tình yêu đã được trọn vẹn trong chúng ta, đó là để cho chúng ta được vững tâm trong ngày phán xét. *Vì Ngài như thế nào, thì chúng ta cũng như thế ấy trong thế gian này.* (4:15-17)



**Nhận thức của
bạn về Đức
Chúa Trời sẽ
phản chiếu
trong bạn.**

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

Trong lời xưng nhận này phát sinh ra một sự kết nối thiên thượng, và khoảng cách giữa sự cứu chuộc của Ngài và thực tại của chúng ta rất gần. Khi chúng ta nói Lời Chúa, khoảng cách phân cách chúng ta khỏi lẽ thật đã được san bằng. Chúng ta đặt mình ở vị trí đồng hóa với Chúa dựa trên sự thật Ngài là ai, không phải chúng ta là ai. Điều này có nghĩa là tôi là ai như Ngài nói tôi là. Sự nhận thức này và khả thi về tất cả những lời hứa của Đức Chúa Trời “trong Đấng Cứu Thế” khi tôi ở trong vị trí đó đã gắn kết mật thiết với Đấng mà tôi gọi Chúa Giê-su. Có phải Ngài là Chúa, là Đấng chữa bệnh, là Vua bình an, là tác giả và Đấng hoàn tất đức tin của tôi không? Có phải tôi gọi Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời hay tôi chỉ gọi Ngài bằng cái tên là giáo sư đại tài?

Vì Ngài là tình yêu nên tôi được yêu và tôi có thể yêu.

Vì Ngài là sự sống, nên tôi sống động.

Vì Ngài có thể nên tôi có khả năng.

Vì Ngài là anh cả của tôi nên tôi là con gái của Đức Chúa Trời.

Vì Ngài là toàn năng, nên tôi có quyền năng.

Vì Ngài là Đấng chữa bệnh nên tôi được chữa lành.

Vì Ngài là khôn ngoan nên tôi khôn ngoan.

Vì Ngài hiện hữu nên tôi hiện hữu.

Vì Ngài là ai nên tôi là ai như Ngài nói tôi là.

Tôi được tạo dựng một cách đáng sợ và lạ lùng.

Tôi thách thức bạn hãy mời gọi Lời Chúa vào kinh nghiệm của cuộc sống bạn. Để bắt đầu tiến trình này ngay bây giờ, chúng ta hãy bắt lấy giây phút này bằng lời cầu nguyện.

Lạy Cha ở trên trời,

Con cảm ơn Cha rằng con là tất cả những gì Ngài

nói con là. Hãy tha thứ cho con vì đã giảm thấp hình ảnh của Ngài và có những lúc con cúi xuống những thần tượng do chính con tạo ra. Con khước từ không thờ lạy bất kỳ hình tượng nào do tay con người làm ra. Đức Thánh Linh ơi, hãy bày tỏ lĩnh vực nào trong đời sống con mà chất chứa thần tượng. Ngài là tình yêu và vì thế con không chỉ được yêu mà con cũng yêu thương người khác như Ngài yêu. Ngài là nguồn sự sống của con và chính là lí do con hiện hữu.

Ngài có thể hoàn tất những gì Ngài bắt đầu trong đời sống con, và Ngài khiến con có khả năng trở thành mọi sự Ngài đặt trước mắt con. Trong Chúa Cứu Thế con là con gái Ngài, và vì Cha Thiên Thượng của con toàn năng nên con có tất cả quyền năng con cần bởi Thánh Linh. Ngài là Đấng chữa bệnh; con sẽ không còn tìm kiếm thế gian để chữa lành những vết thương của con. Vì Ngài là nguồn của mọi khôn ngoan, con sẽ nương dựa vào sự cố vấn của Ngài.

Hãy tha thứ cho con những lúc con cho phép sự biểu lộ của Ngài trong đời sống con bị giới hạn như những “miếng bánh vụn”. Con muốn biết Ngài cách thân mật và sâu nhiệm. Con tin rằng Ngài lớn hơn là con tưởng tượng, và con mời Ngài dẫn dắt con vào một đời sống không có đối thủ. Vì Ngài là ai nên con là người mà Ngài nói con là. Bất kể những gì con cảm nhận ngay lúc này, con được tạo dựng một cách đáng sợ và lạ lùng.

Trong Danh Chúa Giê-su, amen.

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Trong quá khứ, bạn có so sánh Đấng Chí Cao với những gì bạn biết hay kinh nghiệm không? Ví dụ, bạn nghĩ Ngài giống như cha của bạn (tốt hoặc xấu) không? Bây giờ bạn nhìn Ngài như thế nào?

KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ

2. Có lĩnh vực nào bạn sống nhờ vào những “miếng bánh vụn.” Còn tin đồn thì sao?
3. Bạn nghĩ Augustine nói gì khi ông nói, “Đức Chúa Trời được biết đến rõ nhất khi không biết Ngài”?
4. Trong lĩnh vực nào mà Đức Chúa Trời mô tả chính Ngài là Đấng Tự Hữu mà bạn cần biết Ngài nhiều hơn?
5. Trong định nghĩa “một thần tượng là bất cứ điều gì bạn dồn mọi nỗ lực vào hay bạn nhận sức lực từ đó,” có lĩnh vực nào trong đời sống bạn mà bạn đang vô tình dựng nên những thần tượng?
6. Trong sự hiện diện của Chúa, khi bạn cho Ngài là Đấng như thế, vậy Ngài nói bạn là ai?